

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817010252
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5817010252.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 20. septembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného G. F., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/105/2017 z 18.1.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/105/2017 z 18.1.2022 bol obžalovaný G. F. uznaný za vinného, že:

na presne nezistenom mieste a čase zabezpečil a následne vo vozidle pred pobočkou R. R., a.s. Bratislava v Nižnej dňa 27.8.2015 odovzdal za dohodnutú finančnú odmenu vo výške 4 000,- eur H. F. falošné potvrdenie o príjme zo závislej činnosti od zamestnávateľa spol. BACHL, s.r.o., Modřice, Brno, ČR, IČO: 14503603

s výškou čistého mesačného príjmu 963,- eur, falošné výpisy z bežného účtu a výplatné pásky, a to z dôvodu, aby ich H. F. predložil dňa 27.8.2015 v pobočke R. R., a.s. Bratislava v Nižnej, pri rokovaní o uzavretí úverovej zmluvy ako doklady

o svojej solventnosti a na podklade takto predložených falošných dokladov došlo dňa 27.8.2015 k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere č. 5076590337, na základe ktorej bol H. F. poskytnutý úver vo výške 20 000,- eur, ktorý sa zaviazal splatiť spolu s príslušným úrokom do 15.9.2024 v mesačných splátkach po 329,53 eur, ktorý následne nesplácal, čím bola spôsobená R. R., a.s., Tomašíkova 48, Bratislava, IČO: 00151653, škoda vo výške 20 000,- eur,

čím spáchal zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., spáchaný účasníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za to bol podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe a dokladovať probačnému a mediačnému úradníkovi svoje príjmy zo zamestnania alebo inej zárobkovej činnosti. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil H. F. povinnosť nahradiť škodu poškodenému R. R. a.s. vo výške 20 000,- eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 18.1.2022 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zahlásil odvolanie proti výroku o vine, výroku o treste a výroku o náhrade škody. Prokurátor uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie odvolania.

Dňa 27.1.2022 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného, prostredníctvom obhajcu, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Obžalovaný G. F. bol odsúdený za účasť formou pomoci na zločine úverového podvodu podľa §222 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že mal v neznámom čase na neznámom mieste odovzdať obžalovanému H. F. potvrdenie o príjme, výpisy z bežného účtu a výplatné pásky. Tieto doklady mali byť od spoločnosti BACHL, s.r.o., Modřice, Brno. Obžalovaný H. F. mal na základe týchto dokladov dňa 27.8.2015 uzatvoriť na pobočke R. R. v Nižnej zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver

vo výške 20.000,00 EUR. Pri uzavretí úverovej zmluvy použil obžalovaný H. F. falošné doklady o svojej solventnosti, ktoré mu na tento účel mal zabezpečiť obžalovaný G. F..

Obžalovaný G. F. od začiatku, kedy sa o trestnom stíhaní obžalovaného H. F. dozvedel popiera, že by pre odsúdeného H. F. zabezpečil akékoľvek doklady, ktoré mu pomohli ku spáchaniu zločinu úverového podvodu podľa §222 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona, alebo že prijal od neho akúkoľvek čiastku za pomoc pri vybavovaní úveru. Pri vybavovaní úveru obžalovaným H. F. nemal žiadnu od neho akúkoľvek čiastku za pomoc pri vybavovaní úveru. Pri vybavovaní úveru obžalovaným H. F. nemal žiadnu vedomosť o tom, aké doklady obžalovaný H. F. predkladá. V tomto prípade obžalovaný G. F. konal v presvedčení, že pomáha svojmu známemu tým, že ho nakontaktuje na sprostredkovateľa, ktorý bol už jemu nápomocný pri sprostredkovaní úveru. O úmysle obžalovaného H. F. spáchať zločin úverového podvodu, nemal žiadnu vedomosť.

Aby mohol zaistiť pre odsúdeného H. F. doklady, ktoré odsúdený H. F. predložil pri vybavovaní úveru, musel by mať prístup nielen do spoločnosti BACHL, s.r.o., Modřice, Brno, ale aj ku všetkým dokladom tejto spoločnosti a musel by sa poznať s majiteľmi, alebo konateľmi spoločnosti, ktorí by mu tieto doklady podpísali. Aby mohol predložiť súdu dôkaz, že tejto spoločnosti jeho osoba nie je známa, požiadal spoločnosť BACHL, s.r.o., Modřice, Brno písomne o vyjadrenie, či jej je známa jeho osoba, alebo spoločnosti, ktorých je vlastníkom. Z firmy BACHL, s.r.o., Modřice, Brno však súd obdržal len potvrdenie mzdovej účtovníčky, že G. F. vo firme nikdy nepracoval. Ďalšie oznámenie, ktoré súd obdržal od tejto spoločnosti bolo oznámenie, že spoločnosti nie je známa osoba G. F.. Preto obžalovaný G. F. oprávnené môže nepriamo preukázať, že doklady, ktoré odsúdený H. F. predložil pri vybavovaní úveru, z tejto firmy nemohol zaistiť.

Podľa odôvodnenia súdu, ktoré vyslovil dňa 18.1.2022, tieto doklady si mal zabezpečiť v priebehu roku 2015 a 27.8.2015 odovzdať H. F. pred pobočkou R. R. a.s. Bratislava v Nižnej za dohodnutú finančnú odmenu 4.000,00 EUR. Toto konanie obžalovaného je založené výlučne na výpovedi odsúdeného H. F.. Obžalovanému doteraz nebolo preukázané, kde a akým spôsobom by mohol zabezpečiť doklady, ktoré by odovzdal dňa 27.8.2015 pred pobočkou R. R. a.s. Bratislava v Nižnej H. F., keď firme, ktorej doklady odovzdal, odsúdenému H. F. nebola jeho osoba známa. Obžalovaný sa domnieva, že skutočnosť, že skutok spáchal mu preukázaná nebola, pretože ani odsúdený H. F. nevedel uviesť, kedy a kde mu mal obžalovaný G. F. doklady odovzdať. V predchádzajúcom rozsudku súd vyslovil aj záver, že obžalovaný G. F. si mal prevziať doklady

od E. G.. Vo svojej výpovedi však E. G. uviedol, že doklady odovzdal odsúdenému H. F. práve on. Výrok súdu v tejto veci je v rozpore

s výpoveďou E. G.. Obžalovaný G. F. sa domnieva, že v priebehu konania mu nebolo preukázané, že príslušné doklady prevzal od E. G. a že ich odovzdal odsúdenému H. F..

Celá obžaloba na obžalovaného G. F. bola založená výlučne na výpovedi odsúdeného H. F. a domnienkach a predpokladoch súdu. Žiadne iné dôkazy neboli na súde predložené. V odôvodnení pri vyhlásení rozsudku dňa 22.2.2018

a predpokladoch súdu. Žiadne iné dôkazy neboli na súde predložené. V odôvodnení pri vyhlásení rozsudku dňa 22.2.2018 sa súd vyslovil, že verí výpovedi obžalovaného H. F., ktorý bol 5-krát súdne trestaný, pretože bola spontánna, ale neverí výpovedi obžalovaného G. F., ktorý má čistý trestný register. Je zvláštne, že súd verí niekoľkokrát trestanému obžalovanému H. F., ktorý v čase, keď sa tohoto konania dopustil, požíval omamné látky a mal veľké finančné problémy, ale neverí výpovedi obžalovaného G. F., ktorý má čistý trestný register. Preto sa dôvodne obáva, že viera súdu nie je dostatočným dôkazom pre jeho odsúdenie. Výpoveď odsúdeného H. F. sa nezakladá na pravde. Celé toto obvinenie vzniklo len

preto, že G. F. požičal H. F. viac ako 2.000,00 EUR a H. F. mu ich odmieta vrátiť. Je to zo strany H. F. nepravdivé a vykonštruované obvinenie.

S vyjadrením súdu, že verí výpovedi odsúdeného H. F., pretože bola spontánna a v jeho výpovedi neboli žiadne rozpory však nemôže súhlasiť obvinený, pretože vo výpovedi odsúdeného H. F. boli rozpory okrem toho že nevedel kedy a kde dal obvinenému G. F. províziu, aj čo sa týka čiastky, ktorú mal z tohoto úveru obžalovanému G. F. odovzdať. Podľa výpovede odsúdeného H. F. mal po vyplatení časti úveru odovzdať obžalovanému G. F. 4.000,00 EUR. Táto výpoveď je však v rozpore s výpoveďou E. G., ktorý uviedol, že on sám sľúbil odsúdenému H. F. vybavenie úveru za províziu 4.000,00 EUR. Na túto ponuku však odsúdený H. F. pristúpiť nechcel. Je preto zvláštne, že niekoľko dní po tom, ako neprijal ponuku na vybavenie úveru za províziu 4.000,00 EUR by pristal na vyplatení provízie v tejto čiastke obžalovanému G. F.. Preto túto časť výpovede odsúdeného H. F., ktorá sa týka obžalovaného G. F., považuje obžalovaný G. F. za vykonštruovanú a nepravdivú s úmyslom mu poškodiť.

Na hlavnom pojednávaní odsúdený H. F. tvrdil, že od samého počiatku ho na úver navádzal obžalovaný G. F.. Táto časť výpovede je v rozpore s konaním odsúdeného H. F. pretože zároveň z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že o úver žiadal najskôr v Námestove ešte predtým, ako sa prvý raz rozprával

o úvere s G. F. a už vtedy predložil v R. pob. Námestovo doklady, že je zamestnaný v Rakúsku. Tomu zodpovedá aj výpoveď svedkyne poškodeného JUDr. Y. Y., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že k žiadosti o úver obžalovaného H. F. na pobočke v Námestove boli predložené aj iné doklady o zahraničnom zamestnávateľovi odsúdeného H. F.. Taktiež doklady, ktoré odsúdený H. F. predložil na pobočke poškodeného R. R. v Nižnej, boli podľa výpovede svedkyne poškodeného JUDr. Y. Y., použité aj pri vybavovaní iných úverov.

Výrok súdu, ktorý vyriekol pri vyhlásení rozsudku dňa 18.1.2022 je v rozpore s aj výpoveďou svedka E. G. na Výrok súdu, ktorý vyriekol pri vyhlásení rozsudku dňa 18.1.2022 je v rozpore s aj výpoveďou svedka E. G. na hlavnom pojednávaní dňa 5.2.2019, ktorý prehlásil, že podklady, ktoré odsúdený H. F. predložil pri žiadosti o vybavenie úveru, vyrobil on a odsúdenému H. F. vystavil falošné doklady, čo má uvedené aj vo svojej obžalobe. Vo svojej výpovedi sa svedok E. G. priznal nielen k výrobe dokladov, ale aj k ich odovzdaniu. Z toho dôvodu sa obžalovaný G. F. domnieva, že nemôže byť: odsúdený za konanie, ku ktorému sa priznal E. G.. V ústnom odôvodnení rozsudku súd uviedol cit. "s najväčšou pravdepodobnosťou si mal obžalovaný G. F. prevziať doklady od E. G." koniec. cit. Obžalovaný nemôže súhlasiť s týmto záverom súdu, ktorý kladie nepriamy dôkaz, svoj ničím nepodložený záver, pred priamy dôkaz, priznanie svedka E. G.. Preto sa obžalovaný G. F. dôvodne domnieva, že tak, ako v každom konaní, tak aj v tomto konaní by mali byť na prvom mieste dôkazy a nie domnienky a názory súdu. V tomto konaní však súd opomína priame dôkazy a svoje výroky a odôvodnenia stavia výlučne len na vlastných domnienkach

a názoroch, ktoré nie sú podložené žiadnymi dôkazmi, len výpoveďou odsúdeného H. F., ktorá je nepravdivá a vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný G. F. požičal odsúdenému H. F. väčší obnos peňazí, ktorú tento nemá záujem vrátiť, aj účelová, s úmyslom poškodiť obvineného G. F..

Podľa ústneho zdôvodnenia súdu, ďalším nepriamym dôkazom, z ktorého vychádzal súd pri výroku rozsudku bola skutočnosť, že súd preveril jeho finančnú situáciu obžalovaného a zistil, že obrana obžalovaného G. F. sa ukázala nepravdivá, pretože podľa zistenia súdu obžalovaný nemal v roku 2015 dostatok finančných prostriedkov, pretože práve v tom čase žiadal o úver a o prefinancovanie úveru. S takýmto zdôvodnením súdu obžalovaný G. F. nemôže súhlasiť, pretože v roku 2015 MMR Slovakia s.r.o., ktorej ročný obrat v tom roku činil 500.000,00 EUR. Taktiež v tomto roku spoločnosť zamestnala ďalších troch zamestnancov. V R. sa jednalo o refinancovanie starého úveru, kvôli nižšej úrokovej sadzbe a nie kvôli nedostatku financií, o čom predložil doklady do spisu. Podľa názoru obžalovaného G. F. prokurátor založil do spisu doklady na osobu, ktorá bola narodená v roku 1982. Okrem priestupkov prekročenia rýchlosti sa žiadneho iného porušenia zákona nedopustil. Preto takýto postup súdu založený výlučne na nepriamych dôkazoch, domnienkach súdu a prokuratúry považuje obžalovaný G. F. za porušenie spravodlivého súdneho procesu voči jeho osobe.

Krajský súd Žilina zrušil uznesením č. 1To/14/2021 zo dňa 7.9.2021 rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 6T/105/2017 zo dňa 1.12.2021 hlavne z dôvodu, že v tomto rozsudku nebol uvedený čas a miesto spáchania skutku. Pri vyhlásení rozsudku horeuvedeného čísla dňa 18.1.2022 však Okresný súd Námestovo opätovne vyhlásil, že

ku skutku došlo v nezistenom čase, na nezistenom mieste tým, že získal doklady, ktoré obžalovaný G. F. odovzdal odsúdenému H. F.. Obžalovaný sa domnieva, že ak sa súdu ani po druhom zrušení rozsudku preukázať, že kedy a kde došlo ku skutku, ktorý zakladá spáchanie trestného činu, mal

obžalovaného G. F. spod obžaloby oslobodiť, pretože spáchanie skutku, z ktorého ho viní obžaloba mu nebolo preukázané. Naproti tomu, Okresný súd Námestovo úplne ignoruje priame dôkazy a svoj výrok spolu s prokuratúrou stavia na nepriamych dôkazoch a svojich domnienkach. Takýto postup súdu je tiež v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu voči jeho osobe. Pretože obžalovanému nebolo preukázané, že sa dopustil konania, z ktorého ho viní obžaloba, nemôže byť zaviazaný ani na zaplatenie škody, ktorá týmto konaním mala vzniknúť.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 11 Tr. zák. sa zločinu účasti formou pomoci pri úverovom podvode dopustí ten, kto poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť v trestnom čine.

K naplneniu subjektívnej stránky konania obžalovaného G. F. nestačí, že obžalovaný konal tak, že nakontaktoval obžalovaného H. F.

na sprostredkovateľa, u ktorého si sám vybavoval úver, ale predovšetkým sa vyžaduje jeho úmysel, že od samého začiatku chcel túto škodu na majetku poškodenému spôsobiť. Úmyselné zavinenie obžalovaného by sa muselo vzťahovať ku všetkým znakom skutkovej podstaty zločinu podvodu. Takéto konanie však obžalovanému G. F. doteraz preukázané nebolo.

Obžalovaný G. F. preukazuje svoju nevinu jednak písomným vyjadrením spoločnosti BACHL, s.r.o., Modřice, Brno, že jeho osoba spoločnosti nie je známa, výpoveďou svedka E. G., že on sám odovzdal odsúdenému H. F. doklady k vybaveniu úveru, ktoré sám vyrobil, že odsúdený H. F. mal od G. F. požičané peniaze, ktorých požičanie na hlavnom pojednávaní poprel, preto mal eminentný záujem poškodiť G. F.. Ak má súd v tomto konaní veriť len výpovedi jedného z obžalovaných a výpovedi druhého neveriť bez toho, aby k týmto skutočnostiam podal dostatočné odôvodnenie, obžalovaný G. F. sa domnieva, že takýmto postupom súdu mu je odopierané právo na spravodlivý proces.

Na základe horeuvedených skutočností obžalovaný G. F. navrhuje, aby Krajský súd v Žiline rozsudok č. 6T/105/2017, ktorý bol vyhlásený na Okresnom súde v Námestove dňa 18.1.2022 zrušil a vrátil vec na nové konanie, alebo aby spod obžaloby obžalovaného G. F. oslobodil.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné. Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. Verejné zasadnutie sa za splnenia zákonných podmienok vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., spáchaný účasti formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný G. F. odvolanie v podstate založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku vo vzťahu k žalovanému skutku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný poskytol H. F. pomoc spočívajúcu v zabezpečení falošných potvrdení (potvrdenie o príjme zo závislej činnosti od zamestnávateľa spol. BACHL Brno, výpisy z bežného účtu a výplatné pásky), ktoré následne H. F. predložil pri vybavovaní úveru v pobočke R. R., a.s. v Nižnej. Obžalovaný sa bránil, že je v tejto veci absolútne nevinný, že žiadne doklady pre H. F. nezabezpečil. Uvádza, že H. F. sa mu pri náhodnom stretnutí zdôveril, že si vybavuje úver a on mu iba nezištne odporučil, aby sa obrátil na pobočku v Nižnej, pričom vychádzal zo svojej osobnej pozitívnej skúsenosti pri vybavovaní úveru v tejto pobočke. Na žiadosť H. F. bol osobne s ním na pobočke v Nižnej a inak sa na vybavovaní predmetného úveru nepodieľal a od H. F. nedostal žiadne peniaze. Uvedol, že motívom krivého obvinenia jeho osoby zo strany H. F. podľa neho bolo, že mu H. F. dlhuje peniaze, ktoré mu požičal a on mu ich nechce vrátiť alebo že chce, aby sa on spolupodieľal na úhrade škody, v súvislosti s poskytnutým úverom. K požičaným peniazom uviedol, že asi mesiac po tom, ako bol F. schválený úver, F. ho požičal do pondelka o pôžičku

vo výške 1.950 €, peniaze mu požičal, lebo vedel, že F. má peniaze z úveru. O tom, že má peniaze z úveru vedel, pretože ho kontaktovala pani z banky, že F. bol úver schválený a že sa mu nemôže dovolať. Obžalovaný v rámci obrany predložil list, ktorý mu bol doručený svedkom E. G., kde E. G. napísal, že on vyrobil a aj odovzdal doklady k úveru H. F., vytlačil ich z počítača a odovzdal mu ich u seba doma a H. F. mu vtedy povedal, že potrebuje viac peňazí, pretože okrem nejakých ľudí z Dolného Kubína dlhuje aj G. F.. Súd neveril obrane obžalovaného, jeho obrana bola vyvrátená výpoveďou svedka H. F., ktorý od začatia trestného stíhania voči jeho osobe, či už v pozícii obvineného, tak aj v pozícii svedka (v dôsledku zmeny jeho procesného postavenia, po jeho právoplatnom odsúdení v tejto veci) zhodne popisoval okolnosti uzavretia zmluvy o úvere, ako aj okolnosti, ktoré uzavretiu zmluvy predchádzali, vrátane súčinnosti a pomoci obž. G. F.. Okrem výpovede svedka H. F. je obžalovaný G. F. usvedčovaný aj svojou nesúrodou výpoveďou, jeho výpoveď je plná vnútorných rozporov a nezapadá ani do obsahu ostatných vykonaných dôkazov, najmä listinných dôkazov a na nich uvedených časových údajov, ktoré sú len ťažko spochybniteľné. V neposlednom rade je usvedčovaný aj výpoveďou svedka E. G., ktorý v rámci tohto trestného konania síce zmenil svoju výpoveď v prospech obž. G. F., v jeho zmenenej výpovedi sú však protichodné tvrdenia a tiež listinným dôkazom, ktorým je výpis z účtu obž. G. F. a tiež výpoveďami obžalovaného a svedka E. G. bolo zistené, že zmenu výpovede svedka E. G. si obžalovaný doslovne

u svedka E. G. kúpil. Obžalovaný, pred napísaním kontroverzného listu, ktorý obžalovaný predložil súdu ako dôkaz o svojej nevine, zo svojho účtu na väzenský účet svedka E. G., začal posilať takmer pravidelne finančné čiastky, ktoré svedok E. G. označil ako kamarátsku pomoc. Obžalovaný sa síce snažil presvedčiť súd, že finančné čiastky, ktoré svedkovi zasiela zo svojho účtu, mu v hotovosti vypláca svedok H. a on ich iba ako nejaký sprostredkovateľ odosiela na účet svedka E. G., ale svedok E. G. sa však jednoznačne pred súdom vyjadril, že peniaze sú kamarátskou výpomocou od H. a obžalovaného. V tejto súvislosti už je len na mieste spojiť časové údaje, kedy došlo k napísaniu predmetného listu adresovaného obžalovanému s časom odosielania jednotlivých finančných čiastok z účtu obžalovaného na účet svedka E. G..

Vychádzajúc z výpovede obžalovaného, výpovedí svedkov H. F., E. G., JUDr. Y. Y., vrátane listinných dôkazov, ich chronologického zaradenia

a následne ich hodnotenia v kontexte jednotlivých výpovedí má súd za spoľahlivo preukázanú vinu obžalovaného G. F.. S poukazom aj na obranu obžalovaného súd najskôr považuje za potrebné uviesť, že obžaloba nedávala za vinu, že obžalovaný aj vyrobil fiktívne doklady, ktoré boli podkladom k žiadosti o poskytnutie úveru, jeho protiprávne konanie spočívalo v tom, že fiktívne doklady zabezpečil a odovzdal ich H. F.

za účelom, aby mu na ich podklade bol poskytnutý úver. Je pravdou, že jedným z najpodstatnejších dôkazov v tejto veci je práve výpoveď svedka H. F., ktorý bol v minulosti 5-krát súdne trestaný (na čo poukázal aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení) oproti obžalovanému, ktorý nemá v registri žiaden záznam. Skutočnosť, že svedok má v registri trestov záznamy neznamená, že vzhľadom na kriminálnu minulosť nemôže podať vierohodnú svedeckú výpoveď, a to o to viac, keď jeho výpoveď nie je jediným usvedčujúcim dôkazom a jeho výpoveď je počas celého trestného konania nemenná, logická

a zapadá do obsahu ostatných dôkazov. Svedok H. F. svojou výpoveďou zároveň vyvrátil akékoľvek pochybnosti, ktoré sa snažil do veci vniesť obžalovaný a chcel nimi spochybniť pravdivosť výpovede svedka H. F.. Obžalovaný v rámci obrany uviedol, že H. F. v rámci trestného konania uvádzal, rôzne sumy, ktoré mu mal vyplatiť ako províziu, čo však nie je pravdou, H. F. počas celého konania uvádzal, že obžalovanému vyplatil z poskytnutého úveru sumu 4.000,- € a rovnako počas celého trestného konania tvrdil, že u obžalovaného nemal žiaden dlh z pôžičky. Obžalovaný sa takto účelovo, zavádzaním snažil spochybniť vierohodnosť výpovede H. F.. Obžalovaný tiež poukázal na to, že dôvodom krivého obvinenia jeho osoby zo strany svedka H. F. mal byť dlh, ktorý údajne svedok voči nemu má, prípadne mal byť motivovaný snahou, aby mu pomohol splatiť poškodenému dlh z úveru. Tvrdenie o údajnej pôžičke vo výške 1.950 € bolo vyvrátené. To, že si mal svedok H. F. peniaze od obžalovaného požičať tvrdil iba obžalovaný a túto údajnú pôžičku potvrdil tiež obžalovaným finančne motivovaný svedok E. G.. Súd ich výpoveďami neveril z jednoduchého dôvodu, ich výpovede si v základných veciach odporovali. V prvom rade súd poukazuje

na rozpor vo výpovedi obžalovaného F. a svedka E. G.. Obžalovaný F. vypovedal, že M. F. poskytol pôžičku vo výške 1.950 € mesiac na to, ako došlo

k schváleniu úveru, t.j. keď už M. F. peniaze mal na účte (logicky vystáva otázka, či

v tom prípade pôžičku M. F. vôbec potreboval, keďže obžalovaný sa dokonca sám vyjadril, že mu pôžičku poskytol iba do pondelka, lebo vedel, že má peniaze z úveru) a uvedené je v absolútnom rozpore s

tvrdením svedka E. G. v liste na čl. 257, že svedok M. F. mu pred podaním žiadosti o úver tvrdil, že si potrebuje vybaviť úver, aby mohol vrátiť peniaze aj D. F. a vo výpovedi dňa 22.2.2018 na hlavnom pojednávaní zasa svedok tvrdil, že D. F. mu povedal, že M. F. si chce zobrať úver, lebo mu chce vrátiť peniaze. Aj s poukazom na tieto rozpory vo výpovedi svedka E. G. je zjavné, že svedok vypovedá tendenčne a zrejme iba opláca finančnú kamarátsku výpomoc obžalovanému. Tiež bolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že za jeho falošným obvinením bola snaha M. F. dosiahnuť, aby mu pomohol pri splatení dlhu z úveru. Keby tomu tak bolo, svedok M. F. by neuzatvoril so R. R., a.s. Bratislava dňa 28.10.2017 zmluvu o splácaní dlhu v mesačných splátkach po 350,- €. Obžalovaný spochybňoval tvrdenie svedka M. F., že mu z poskytnutého úveru dal sumu 4.000,- €, odvolával sa, že je majiteľom spoločnosti, ktorá zamestnáva niekoľko desiatok zamestnancov s ročným obratom cez 2.000.000,- €, nebol tak finančne motivovaný, že by profitoval z trestnej činnosti a chcel iba nezištne pomôcť M. F.. V rozpore

s týmto jeho tvrdením, o ekonomickej prosperite jeho firmy a jeho podnikateľských úspechoch však je, že obžalovaný v skutočnosti dňa 25.3.2014 požiadal o úver vo výške 6.460,- € a dňa 26.11.2015 o úver vo výške 16.000,- € (výpis z bankového informačného systému R. R. na čl. 269-270). Vo výpise z bankového informačného systému R. R. na čl. 269-270 okrem iného vyplynulo, že obžalovaný pri vybavovaní úveru dňa 26.11.2015 predložil doklady o nepravdivom zamestnávatelovi Gladit, s.r.o. Praha s falošným potvrdením o príjme, R. R. na podklade uvedeného zistenia podala na G.u F. trestné oznámenie a voči obžalovanému sa tak na základe podaného trestného oznámenia viedlo trestné stíhanie. V tejto súvislosti súd poukazuje na celú radu ďalších usvedčujúcich listinných dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú z trestnej činnosti a zároveň nasvedčujú pravdivosti výpovede svedka M. F., že predmetné nepravdivé doklady k úveru mu zabezpečil práve obžalovaný G. F.. Obžalovaný tak nebol usvedčovaný iba výpoveďou svedka H. F., ale usvedčovaný je aj celou radou nespochybniteľných listinných dôkazov, ktoré preukazujú jeho vinu a sú to práve listinné dôkazy, ktoré predložil obžalovaný R. R. pri vybavovaní úveru dňa 26.11.2015, kde pri vybavovaní úveru predložil doklady o tom, že je zamestnaný v spol. Gladit, s.r.o. Praha a tiež potvrdenie o príjme, pričom tieto doklady súd na hlavnom pojednávaní aj oboznámil z pripojeného vyšetrovacieho spisu, v ktorom sa viedlo trestné stíhanie voči G. F., ktoré síce skončilo zastavením trestného stíhania, ale to nebránilo súdu, aby tieto listinné dôkazy porovnal s dokladmi špecifikovanými v skutkovej vete a porovnaním zistil, že išlo o listiny, ktoré sú čo do obsahu aj formy totožné s listinami, ktoré boli predložené pri vybavovaní úveru v tejto trestnej veci H. F..

Na podklade vyššie uvedených dôkazov, súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovede svedka H. F., svedok jednoznačne, bez akéhokoľvek zaváhania označil obž. G. F. ako osobu, ktorá mu zabezpečila falošné potvrdenia, ktoré následne predložil pri vybavovaní predmetného úveru a ktorému obratom po vybavení úveru vyplatil sumu 4.000,-€. Súd nezistil rozumný dôvod, pre ktorý by nemal uveriť tvrdeniam svedka F.. Nezistil žiadnu pohnútku, pre ktorú by sa mal svedok F. vystaviť nebezpečenstvu trestného stíhania tým, že by krivo obvinil obž. F., keďže k trestnému činu úverového podvodu sa priznal, bol za tento trestný čin aj právoplatne odsúdený a spláca škodu poškodenému, ktorú mu spôsobil v súvislosti s týmto trestným činom. Z výpovede obžalovaného vyplynulo, že F. poznal viac menej iba zbežne a iba mu poradil

a odporúčal obrátiť sa na pobočku v Nižnej, dokonca na jeho požiadanie bol s ním aj osobne v tejto pobočke a po vybavení úveru, mu mal ešte požičať peniaze. Súdu tak príde nelogické, že by sa H. F. k trestnému činu priznal a zároveň bezdôvodne obvinil obž. F., ktorý mu mal podľa vyjadrenia obžalovaného opakovane poskytnúť nezištnú priateľskú pomoc. Súd zároveň starostlivo vyhodnocoval skutočnosti uvádzané svedkom F., jeho tvrdenia vyhodnocoval v kontexte so všetkými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, vrátane svedeckých výpovedí, listinných dôkazov a nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by nemal jeho výpovedi uveriť. Zároveň súd poukazuje naj na výpoveď svedka E. G. na hlavnom pojednávaní dňa 22.2.2018, t.j. ešte predtým, ako bol v tejto veci finančne motivovaný obž. G. F.. Vo svojej výpovedi svedok vtedy uviedol, že si nepamätá či kópiu občianskeho preukazu M. F. mu zaslal H. F. alebo obžalovaný G. F., ale vzápätí svedok uviedol, že to bol práve obžalovaný G. F., ktorý mu povedal, že M. F. si chce zobrať úver, lebo mu chce vrátiť peniaze. Aj z tohto tvrdenia vyplýva, že obž. G. F. sa vo veci vybavovania úveru pre M. F. podieľal oveľa aktívnejšie ako sa o tom snažil presvedčiť súd. Tvrdenie obžalovaného a svedka E. G., že svedok M. F. mal už na pobočke R. R. v Námestove predložiť fiktívne doklady, v súvislosti

s vybavovaním úveru vo výške 12.000,-€, k uvedenému súd uvádza, že verí výpovedi svedka H. F., že v pobočke R. v Námestove sa bol iba informovať o podmienkach poskytnutia úveru, pretože preukázateľne tak ako vypovedal svedkyňa JUDr. Y.,

v Námestove neboli predložené doklady k žiadosti o úver, svedok H. F. bol iba nahodený do systému ako žiadateľ o úver vo výške 12.000 €, kde zamestnancom pobočky bol do systému nahodený údaj, že svedok pracuje v Rakúsku. Keby svedok H. F. mal už v uvedenom čase fiktívne doklady, ktoré predložil v pobočke v Nižnej, v systéme by bolo uvedené, že je zamestnaný v Českej republike (spoločnosť BACHL, s. r. o). K listinným dôkazom, na ktoré upriamil pozornosť odvolací súd vo svojom prvom zrušujúcom rozhodnutí, že v spise sa nachádzajú takmer identické doklady, s iným časovým údajom, prípadne na jednej kópii dokladu je otlačok pečiatky a podpis a na druhej kópii totožného dokladu tieto náležitosti chýbajú, na dokumentoch je nečitateľný podpis, prípadne nie je zrejmé, kto listiny podpisoval, súdu sa tieto pochybnosti jednoznačne odstrániť nepodarilo, pretože išlo o fiktívne doklady s výnimkou žiadosti o úver a obž. D. F. vinu odmietal a svedok M. F. uviedol, že všetky doklady mu odovzdal práve obžalovaný D. F.. Svedok M. F. sa tak k podpisom a pečiatkam na jednotlivých dokladoch vyjadriť nevedel, zároveň pripustil, že niektoré doklady, kde je uvedený jeho podpis podpísať mohol, ale nepamätá si na to.“

Argumentácia okresného súdu je výstižná, presvedčivá a dostatočne odôvodňuje spáchanie skutku obžalovaným.

Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného a jeho obhajcu vyplýva, že v podstate obžalovaný len opakuje, prípadne čiastočne modifikuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní. Odvolací súd však rovnako ako súd prvého stupňa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu a dopustil sa ho obžalovaný. Svoje úvahy súd prvého stupňa teda správne založil predovšetkým na vyššie uvedených usvedčujúcich dôkazoch, ktoré boli potvrdené a podporené ďalšími vykonanými dôkazmi. Všetky vykonané dôkazy a okolnosti z nich vyplývajúce vo svojom súhrne (na ktoré poukázal prvostupňový súd) odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané a vyvracajú obranu obžalovaného produkovanú v priebehu celého trestného konania.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V predmetnej mase dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku, neboli zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali aplikáciu procesného pravidla in dubio pro reo (ktoré vychádza z ústavnej zásady prezumpcie nevinu) a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby preto, že by nebolo dokázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolaací súd, v súlade s názorom okresného súdu, mal za to, že vina obžalovanému G. F. bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a že obžalovaný skutočne poskytol H. F. pomoc spočívajúcu v zabezpečení falošných potvrdení, ktoré boli predložené H. F. za účelom vylákania úveru. Obžalovaný je usvedčovaný okrem iných najmä výpoveďou bývalého obvineného H. F., ktorý vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka podrobne popísal okolnosti, ktoré predchádzali uzavretiu úverovej zmluvy, a v čom spočívala jeho pomoc obžalovanému. Výpoveď svedka H. F. v priebehu trestného stíhania bola konzistentná

a v podstatných okolnostiach vnútorne jednotná, jednoznačná a nebola spochybnená žiadnym z vykonaných dôkazov. Okrem toho je obžalovaný usvedčovaný čiastočne aj vlastnou výpoveďou, ktorá je vnútorne nesúrodá a objektívne nezapadá do obsahu ostatných vykonaných dôkazov. Napokon, obžalovaný je usvedčovaný aj skutočnosťou, že svedok E. G. svoju pôvodnú výpoveď v podstatnom zmenil v prospech obžalovaného, pričom

z kontextu vykonaných dôkazov je zrejmé, že tak urobil na požiadanie obžalovaného. Je nepochybné, že obžalovaný zasielal pravidelné finančné prostriedky na účet E. G.,

a to práve v období, keď súdu predložil list ako dôkaz o svojej nevine. Je nepochybné, že zasielané finančné prostriedky majú priamy súvis so zmenou výpovede svedka E. G., a preto jeho výpoveď ani krajský súd nepovažoval za vierohodnú, ale práve naopak, považoval ju za výpoveď zjavne tendenčnú, so snahou zbaviť obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného v podanom odvolaní, s týmito sa odvolaací súd nestotožnil a uzatvára, že so všetkými námietkami, či už skutkového alebo právneho charakteru, sa dostatočným spôsobom vysporiadal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je pravdou, že jeden z najvýznamnejších dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného je práve výpoveď H. F., ktorý má päť záznamov v registri trestov, nič to však nemení na fakte, že aj takýto človek je schopný správne a pravdivo reprodukovať prežitý dej a že aj u takéhoto svedka zásadne platí prezumpcia správnosti tvrdení svedka, pokiaľ jeho tvrdenia nie sú spochybnené inými vo veci vykonanými dôkazmi. Krajský súd zastáva názor, že takéto dôkazy, ktoré by spochybnili vierohodnosť tohto svedka, v tomto konaní neboli produkované. Zároveň tiež treba dodať, že výpoveď tohto svedka nebola jediným usvedčujúcim dôkazom a že jeho výpoveď bola počas celého trestného konania súvislá, logická a zapadajúca do kontextu ostatných vykonaných dôkazov. Vina obžalovanému bola preukázaná aj celým radom nespochybniteľných listinných dôkazov, ktoré preukazujú jeho vinu. Pokiaľ ide o vnútorné rozpory vo výpovediach obžalovaného

a svedka E. G., v tomto krajský súd odkazuje na veľmi podrobné a presvedčivé odôvodnenie v napadnutom rozsudku, v ktorom sa okresný súd detailne zaoberal vnútornými rozpormi v ich výpovediach a tiež sa zaoberal obranou obžalovaného, ktorá bola preukázateľne spochybnená.

Pri absencii ďalších odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolaací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému G. F.. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, ktorý obžalovanému v konečnom dôsledku uložil.

Argumentáciu obžalovaného, smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine, odvolaací súd neuznal a logicky potom nemohol považovať za dôvodné jeho odvolanie proti výroku o treste.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v

čo najmensej miere. Ochrana spolocnosti pred pacatelmi trestnych cinov vratane ochrany prav a slobod jednotlivych obcanov robi tak z trestu prostriedok sebaobrany spolocnosti pred trestnymi cinmi. Trest ma vsak okrem toho posobiť vychovne, a to nielen na pacateľa, ale aj na ostatnych clenov spolocnosti. Pritom generálna prevencia sa ma uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda pacateľovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spolocnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spolocnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie pacateľa spolocnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy pacateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spolocnosti, štátu a občanom pred útokmi pacateľov trestných cinov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatnych potenciálnych pacateľov od páchania trestných cinov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatnych clenov spolocnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spolocnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na pacateľa trestného cinu, ako i na ostatnych clenov spolocnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že pacateľa môže so spravodlivosťou, a teda aj so spolocnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému pacateľovi trestného cinu. Trest, ktorým štát a spolocnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania cinu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu pacateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že pacateľ trestného cinu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery pacateľa alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a absencie príťažujúcich okolností, keďže obžalovaný pred spáchaním trestného cinu viedol riadny život, správnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 2 roky, považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej

povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd tiež preskúmal zákonnosť a správnosť výroku o náhrade škody, pričom musí konštatovať, že ho nemohol zmeniť, nakoľko prokurátor a ani H. F. nepodali proti tomuto výroku odvolanie. Odvolaciu súdu nie je zrejmé, na základe akého titulu bola vo výroku odsudzujúceho rozsudku uložená H. F. povinnosť nahradiť škodu poškodenej R. R.. H. F. totiž bola táto povinnosť uložená už rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/105/2017-196 z 22.2.2018, a to vo výške 25 413,41 eur.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného G. F. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.